

Ще ви разкажа за една ромска жена

Милена Илиева Илиева – трета награда за разказ

Свечеряваше се. Гюла излезе на терасата. Полумракът обхващаше дърветата и те се готвеха за нощната си почивка. Тук-там някое закъсняло птиче прелиташе. Лек ветрец докосна галено Гюла. Тя оправи къдриците си и седна на едно детско столче.

„Имам нужда от почивка“ – си мислеше Гюла. Но в същото време знаеше, че нощта едва предстои. Дванадесетте деца бяха сложени в креватчетата си и се очакваше вече да са заспали. Детски писък прониза тишината и Гюла бързо скочи. Доближи се до разплакалото се дете. Беше Пенка. „Сигурно пак има кошмари“ – си каза Гюла. След това я погали по главичката и приседна до легълцето ѝ с приспивна песен. Скоро детето се успокои. Гюла зави Пенка, огледа останалите деца в стаята – Божидарка, Ина, Йовка, Райчо – всички спяха и тя излезе от спалнята. Каква ли вечер ѝ предстоеше? Гюла смръщи вежди. Толкова неща ѝ се случиха напоследък и тя не знаеше какво да прави. Беше объркана, уплашена, разочарована.

Преди двадесет и три години Занка и Илия бяха много щастливи – беше им се родило момиченце – с големи черни очи като маслини. Едва ли в този момент нещо можеше да помрачи радостта им. Те се обичаха, бяха женени от година и ето – по Божия воля им се роди детенце, рожба на тяхната безмерна любов. Илия се чувстваше както горд, така и смирен. Горд от това, че беше женен за най-красивата циганка в града и тя го беше дарила с дете, и смирен и благоговеещ пред интимните мигове на нежност между Занка и малката им дъщеричка.

„Аз съм най-щастливият мъж не в града – си мислеше той, – а сигурно в цял свят!“

Двамата млади решиха да кръстят детето си Гюла. Едва ли имаше и по-подходящо име за тяхната малка кралица. А Гюла наистина се чувстваше като кралица – около нея бяха баби и дядовци, лели и чичовци, братовчедчета и братовчеди, каки и батковци. И всеки ѝ се радваше и я даряваше с парченце нежност и любов.

Илия работеше като дърводелец в малка фабрика; плащаха му редовно. Занка беше завършила десети клас и искаше да продължи да учи, но се влюби в Илия и те се ожениха. И ето, че след година си имаха и дете. Занка също беше много щастлива – обичаше Илия и малката си рожба. Надяваше се, когато малката Гюла поотрасне, да завърши средното си образование, а Илия нямаше нищо против.

Родителите ѝ не ѝ разрешаваха да излиза с приятели от махалата. Единственият близък до нея човек беше приятелката ѝ Минка,